

stian den V's Danske Lov Bestemmelser om, at Skjælde og Næbhor skulde være ophængte paa Raadhuse, og at Kuser og Bundgarn ikke maa sættes for nær Dybet, Sejlsadsen til Hinder. Men først ved Fydn. af 15de Decbr. 1750 bleve nøjagtige og bestemte Regler fastslaaede, som tildels endnu ere gjældende. Staderne bleve matrikulerede og i det Hele den saa nødvendige Orden indført, hvor et stort Fiskeri skal drives. Redskaberne til Fiskeriet vare de, som foran ere beskrevne, dog vare de nu mest brugelige Gaffelgarn forbudte, indtil Loven af 29. Decbr. 1857 tillod deres Brug i Nørslaa og Østerland. Tiden, hvori Fiskeri var tilladt, var i ældre Tider indskrænket til Foraarsmaanederne, men blev ved sidstnævnte Lov frigtivet hele Aaret med Undtagelse af Tiden fra medio Juni til 1. Oktbr. for Baadernes Bedkommende, og fra 24. Juni til 24. Septbr. for Bundgarn og Silberfjer.

Hvad nærværende Lovforslags Bestemmelser om Silbefiskeriet i Limfjorden angaar, da ere disse optagne uforandrede, saaledes som de nu ere bestaaende. Særlig bemærkes ved § 25, at de der opførte Maal ere de fra Alders Tid brugte og af Fiskerne som hensigtsmæssige befundne. Det er indlysende, at i de smalle Løb og Indstrøinger mellem Grundene maa der gives nogen Frihed i Henseende til Raadernes Rængde efter Stedets Situation og Vandets Beskaffenhed.

§ 26, der omhandler Besætningsmaaden, vil efter det foran Udviklede ikke behøve videre Forklaring. I de matrikulerede Baaede er Stadernes Veligheden nøjagtig bestemt i Stadbogen efter Mærker paa Landet.

§ 27. De i §§ 25 og 26 optagne Bestemmelser angaae ligesom de tilsvarende i Lov 29. Decbr. 1857 §§ 8 og 9 kun de til Sildebundgarnsfiskeri matrikulerede Baaede. Da det lettelig vil kunne blive Spørgsmaal paa sine Steder om at foretage Forandringer i de her fastsatte Regler, navnlig ogsaa til Forsøg, har Udvalget anset det rettest at give Regeringen Bemyndigelse til at tillade Afvigelser, hvor Omstændighederne tale derved.

Efter Fydn. 15. Decbr. 1750 var det ikke tilladt at drive Sildebundgarnsfiskeri udenfor de matrikulerede Stader. Dette blev først lovhjemlet ved § 9 i Lov af 29. Decbr. 1857, saaledes at Reglerne for Besætningsmaaden i de matrikulerede Baaede i Almindelighed ogsaa skulde være anvendelige for disse umatrikulerede Stader, dog at Regeringen bemyndigedes til at tilstede Afvigelser. Det forekommer imidlertid Udvalget at være rettest, at Regeringen lige overfor de umatrikulerede Baaede stilles noget friere i sin Anordningsmyndighed end overfor de matrikulerede, navnlig da Lokalteterne kunne være saa høist forskellige, og der er derfor nogen Forskjel i Paragrafens tvende Stykker.

Bestemmelsen i Lov 29. Decbr. 1857 § 10 er formentlig saa selvsølgelig, at den ikke behøver udtrykkelig at udtales i Loven.

§ 28. Motivet til denne Tidsbegrænsning efter Lov 22. Marts 1867 § 1 er, at Dugelen af den vaaregende Silde angives allerede sidst i Juni Maaned at vise sig i Fjorden i saadan Størrelse, at den kan fisses af Bundgarnene, hvilket ikke bør finde Sted; derimod formentlig den allerede brugelig sidst i Septembr, til hvilken Tid det derfor atter er tilladt at begynde dette Fiskeri. Paa et Baaendmaade, hvor Fiskeriet bruges saa stærkt som paa Limfjorden, formener Udvalget, at det er gavnligt, at der undes de væsentligere Fiskerier nogen Hvile, og det har derfor optaget denne siden 1867 bestaaende Bestemmelse, der dog tilføjer en mere udvidet Brug, end forhen var Tilfældet.

§§ 29 og 30. De her anførte Maal, som ere optagne efter det hidtil Bestaaende, har Udvalget ikke fundet Anledning til at foretage nogen Forandring med, da de i det Hele kunne siges at være passende.

At Tiden for Brugen af Sildevaad er sat noget kortere end for Bundgarnsfiskeri, er i Motiverne til Lov 22. Marts 1867 begrundet derved, at Baaedet under Dragningen er mere skadeligt for Dugelen end de faststaaende Redskaber. Skjøndt Tidsforskjellen synes for ringe til at have nogen kjendelig Virkning, skjøner Udvalget dog ikke Sagen at være af saadan Betydning, at der er Anledning til at foreslaa nogen Forandring.

§ 31. For at muliggjøre Kontrollen med denne for Sejlsadsens Skyld overordentlig vigtige Bestemmelse, er det anset nødvendigt at stærpe det tidligere Forbud saaledes, at Baaedet ikke maa kunne naa over Midtstrømslinien.

§ 32. Efter den nugældende Lovgivning er det kun paabudt, at staaende Redgarn, naar de bruges i Sildebundgarnstaderne udenfor den for Bundgarnsfiskeriet bestemte Tid, skulle sættes efter Lønkernes Gang og Strækning for ikke at beskadige Bunden i Lønkerrummet. Men ogsaa naar de med Gjernes Minde sættes i Staderne i Tiden for Bundgarnsfiskeriet, bør de anbringes paa samme Maade, for at ikke denne Brug af Stedet skal skade de tilstødende Bundgarnstader i deres Fiskeri.

§§ 33, 34 og 35. Næst at henvise til, hvad ovenfor er anført ved §§ 7 og 14, skulle vi til Motivering af de i §§ 33 til 35 indeholdte Bestemmelser bemærke Følgende.